

Małgorzata Kondej

Najważniejsze, że jesteś
wiersze i piosenki

Małgorzata Kondej

Małgorzata Kondej

Najważniejsze, że jesteś

Najważniejsze, że jesteś

wiersze i piosenki

Wp.

Dla
Kryształów

Konwincy Redakcyjnej

M. Kondej -

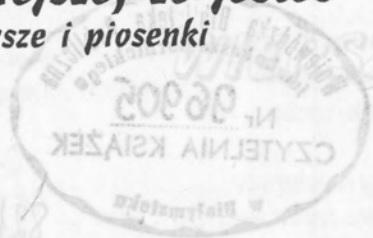
Kondej

23.04.2008

BIAŁYSTOK 1998
Wojewódzka Biblioteka Publiczna
im. Łukasza Górnickiego
w Białymstoku

Małgorzata Kondej

***Najważniejsze, że jesteś
wiersze i piosenki***

BIAŁYSTOK 1998
Wojewódzka Biblioteka Publiczna
im. Łukasza Górnickiego
w Białymstoku

821.062.1-1

BIAŁYSTOK 1998
Wojewódzka Biblioteka Publiczna
im. Łukasza Górnickiego
w Białymstoku

***

zgubiłam się
na trasie
z kuchni do tramwaju

podczas
szorowania sedesu
gotowania klusek

w połowie drogi
do piaczu dziecka
do pragnień męża

w dreptaniu
w pośpiechu
w zmęczeniu

tak mało
ze mnie zostało

tylko
to
między

***

przez te lata
jak kropie z kranu
kap kap

WIERSZE

jak tęcza

tylko wierszy
we mnie zostało

teraz
budzą się
niepewnie
powoli

proszą skrzydła

nie poznają
mojego charakteru piśm
ani mnie

***

przez te lata
jak krople z kranu
kap kap

przez te chwile
odświeżone
jak tęcza

tyle wierszy
we mnie zasnęło

teraz
budzą się
niepewnie
powoli

prostują skrzydła

nie poznają
mego charakteru pisma
ani mnie

***

zgubiłam się
na trasie
z kuchni do tramwaju

podczas
szorowania sedesu
gotowania klusek

w połowie drogi
do płaczu dziecka
do pragnień męża

w dreptaniu
w pośpiechu
w zmęczeniu

tak mało
ze mnie zostało

tylko
to
między

***

przeglądam się w tobie

mam

kasztanowe włosy
czerwone paznokcie
dziury w rajstopach
nie widać

potrzebuję
gwiazdy w winie
czarów ze światła
ciepłego dotyku szeptów

pragnę
rozchylonymi wargami
iskrą na skórze
tajemnicą w miejscu
które zdumiewa mnie samą

tonę
w szaleństwie oceanu
a może to ogień

zamykam oczy

jak Julia z Kapuletów
kasjerka z mięsnego
jak miliony kobiet
przed

***

***

nic oryginalnego

przeglądam się w tobie
bez oczu

to ja
najpiękniejsza we wszechświecie
wybrana

jeżeli tylko
drażnięcie do kości
strzał w serce

już
zaczęłam
odkryć

na przekór temu
mimo to

***

to nic
że już nie jesteś
Bogiem na drabinie
do nieba
ani
czarodziejem świątecznym
w bure wtorki czy środy
że plamisz sosem spodnie
chrapiasz
i nie rozróżniasz kolorów

ale to ty
posklejałeś moje rozterki
ugłaskałeś niepokoje
znakom zapytania
doczepiłeś skrzydła

teraz
patrzę na świat
twoimi oczami

czuję
twoim dotykiem
oddycham
twoim powietrzem

***

kto kogo
na słowa
na gesty
na żarty nie do śmiechu
na serio aż do bólu

o jajko zbyt twarde
o niedoskonałość bytu
o różność nie do pogodzenia

mierzymy uśmiechy
ważymy uczynki
złą pamięć dzielimy na czworo

argumenty z rękawa
błyskawice z oczu

jeszcze tylko
draśnięcie do kości
strzał w serce

i już
zaraz
odkrycie

na przekór temu
mimo to

***

to nie
 że już nie jesteś
 i tak
 do nieba
 najważniejsze
 że jesteś
 czarodziejem
 w burę wtorki czy środy
 że planisz sosem
 chrapiesz
 i nie rozdziasz kolorów
 ale to ty
 posklejałeś moje łóżeczko
 ugłaskałeś niepokoje
 znakom zapytania
 doczepiłeś skrzydła
 teraz
 patrz na świat
 twoimi oczami
 czuję
 twoim dotykem
 oddycham
 twoim powietrzem

o kogo
 na słowa
 na gesty
 na żarty nie do śmiechu
 na senio aż do bólu
 o jajko zbyt twarde
 o niedokształconą płytę
 o różność nie do pogodzenia
 mierzymy usmiechy
 ważymy uczynki
 złą pamięć dzielimy na czworo
 argumenty z rękawa
 pływaliśmy z oczu
 jeszcze tylko
 brzdągnięcie do kości
 stała w serce
 i już
 zaszła
 odkrycie
 na przekór temu
 mimo to

***

***

lustro
 się zestarzało
 powoli
 podstępnie
 rysa za rysą
 zmarszczki
 w rozdartą sosnę
 albo
 w kratę bez wyjścia
 najwcześniej
 zmatowiały oczy
 włosy
 zgasły po cichu
 spopielały zwyczajnie
 ręce się nie dawały
 jeszcze to zrobić
 i tamto
 najgorzej było
 ze snami
 niemożliwe
 krzyczały

***

a jednak
zestarzało się
i pęka
z każdym
wspomnieniem bardziej
nieubłaganie
bez znieczulenia
aż boli

***

pamiętam
szur szur
nogi nie niosą
mówiła babcia
i później mama
z czarnego labędzia
zakłęta
w szarą staruszkę
i oto wczoraj
po umyciu zębów
z łazienki do kuchni
szur szur
to ja

Fotografia

ten pięgowaty
to Tadek
zabili się na motorze
dalej Krysta
najlepsza z facyn
zmarła przy porodzie
Hanka z Janka
pauzki nierozdzielki
odezwały jedna po drugiej
Rysiek
zrywus na całą szkołę
powiesił się z miłości
płata Łoś
w kokardach jak motyle
miała piękny porzecz

a ta najmniejsza

Fotografia

ten piegowaty
to Tadzik
zabił się na motorze

dalej Krysia
najlepsza z łaciny
zmarła przy porodzie

Hanka z Janką
papużki nierozłączki
odeszły jedna po drugiej

Rysiek
zgrywus na całą szkołę
powiesił się z miłości

blada Zosia
w kokardach jak motyle
miała piękny pogrzeb

a ta najmniejsza
z boku
to ja

zostawili mnie samą
więc placzę

***

odchodzimy
po cichu
pospolicie aż głupio

wypadek
choroba płuc
pryszcz na pośladku

tak miało być
tak być nie musiało

długo i ciężko
nagle i bezszelestnie

całkiem niedawno
jeszcze wczoraj

pozostały
rękawiczka
pozdrowienia z gór
tabletki nasenne

był człowiek
a dziś
zapadł się pod ziemię
tak trudno
powiedzieć
do zobaczenia

***
Fotografia

kiedyś
wiedziałam wszystko
to Tadzik
mówiłam motorze
ja na twoim miejscu
ja zawsze
ja nigdy
zmiana przy porodzie
oburzałam się
dziwiłam
papużki nierozciągnięte
teraz jedna po drugiej
zdumiewa mnie tylko
łodyżka konwalii
skapana w deszczu
powiesił się z miłości

blada Zosia
w kokardach jak motyle
miała piękny pogrzeb

to najmniejsza

***

obchodzący
po cichu
pospolicie aż głupio
wypadek
choroba płuc
pryszcz na podłasku
tak miało być
tak być nie musioło
dlugo i ciężko
nagle i bezczelnie
całkiem niedawno
jeszcze wczoraj
pozostały
rękawiczka
podziwiania z gór
tabletki nasenne
był człowiek
a dziś
zapadł się pod ziemię
tak trudno
powiedzieć
do zobaczenia

Niby się jeszcze...

PIOSENKI

Niby się jeszcze...
daleka jestem...
z bliska...
z krainy...
gdyby tak lata...
biegam jak...
zapadam w...
uspic marzenia...
już dawno...
A ja pym chciała...

A ja bym chciała

z daleka jestem nawet ładna
a z bliska chyba trochę gorzej
z nieba nie spadnie złota gwiazda
gdyby tak zimy cofnąć...może?

siedzę jak w twierdzy w szarym domu
szaleją dzieci, budzik dzwoni
kupić kapustę, uprać pościel
przez głowę pędzi stado słoń

A ja bym chciała
romantycznie
powoli delikatnie
ślicznie
A ja bym chciała
tak prawdziwie
namiętnie aż do końca
tkliwie
A ja bym chciała...

z daleka jestem nawet młoda
a z bliska chyba trochę gorzej
z kranu tykając cieknie woda
gdyby tak lata cofnąć...może?

biegam jak mrówka po mrowisku
zaglądam w kąty, ścieram kurze
uśpić marzenia, zabić miłość
już dawno zwiędły pierwsze róże

A ja bym chciała...

Niby się jeszcze uśmiechamy

niby się jeszcze uśmiechamy
niby gwóźdź wbijasz gdzieś do ściany
na nim zawieszasz portret mój
albo swój albo dwa albo psa

niby całujesz mnie tak samo
i śpiewasz bajkę na dobranoc
o tym że jutro trzeba wstać
łóżka słać koniom dać chustki prać

lecz już jesteśmy coraz słabsi
z jesienią ręce opadają
serca jak kasztan zatrzaśnięte
i tylko sny wciąż dęba stają

niby mnie witasz na peronie
niby nie mówisz że już koniec
ręką zataczasz dziwny łuk
gdybym mógł gdyby cud gdyby Bóg

niby w nadziei wokół trawa
lecz ze mnie zawsze wyjdzie baba
choć tak usilnie staram się
żeby nie bo to źle bardzo źle

lecz już jesteśmy coraz słabsi
z jesienią ręce opadają
serca jak kasztan zatrzaśnięte
i tylko sny wciąż dęba stają

Przecież to nie pierwszy raz

przecież to nie pierwszy raz
 ciężkim słowem prosto w twarz
 i na ustach smak morza aż piecze
 miałaś miłość miałaś fart
 wypadł walet z talli kart
 pech jak pies wciąż za tobą się wlecze

a ty mała bądź silna na przekór
 a ty mała bądź babą na schwał
 napisz wiersz strzepnij rozpacz niech leci
 tupnij nogą nikt nie będzie się śmiał

a ty mała dziś pofruń do nieba
 co tam pranie dzieci i etat
 kup perfumy od Diora - tak trzeba
 niech mówią - jaka dzielna kobieta

przecież to nie pierwszy raz
 w pół radości drzwiami trzask
 i złe myśli utopione w winie
 diabli wzięli wiary trzos
 znów w ogonku po swój los
 w lustrze zmarszczka jak gałąź gdzieś płynie

a ty mała bądź silna na przekór
 a ty mała bądź babą na schwał
 napisz wiersz strzepnij rozpacz niech leci
 tupnij nogą nikt nie będzie się śmiał

A ja bym chciała...

Byłoby łatwiej

a ty mała dziś pofruń do nieba
 co tam pranie dzieci i etat
 kup perfumy od Diora - tak trzeba
 niech mówią - jaka dzielna kobieta

nie pytać czy mogę w łóżku
 chociaż jednego zapalić
 nie myśleć o drugim kufku
 nie słuchać kroków za drzwiami
 nie marzyć o liczbie ratujcie!
 my nie namy my nie —

poproszę jak dziś wyglądamy
 niby aini niby woini
 wódka miesza się ze łzami
 do rozmowy już niezobni

podzieliłbym już wszystko
 to jest twoje to jest moje

Byłoby łatwiej

popatrz, co nam dziś zostało
z wiosny lata zimy chudej
pies żyrandol stara szafa
krzyki - ani chwili dłużej

kilka zwiędłych fotografii
ja w welonie ty w uśmiechu
pocalunki prosto z dzbana
słotko-gorzkie ślubne echo

a przecież byłoby łatwiej
a przecież byłoby prościej
żyć bez miłości, ot tak
kupować dla siebie kwiaty
dla siebie włóczkowy szalik
nie pytać, czy mogę w łóżku
choć jednego zapalić
nie myśleć o drugim kubku
nie słuchać kroków za drzwiami
nie marzyć o liczbie mnogiej
my nas nami my nas.....

popatrz jak dziś wyglądamy
niby silni niby wolni
wódka miesza się ze łzami
do rozmowy już niezdolni

podzieliliśmy już wszystko
to jest twoje to jest moje

Chodź na wódkę, Izoldo

przeglądamy swe zdziwienie
w lustrze zbitym na połowę

a przecież byłoby łatwiej
a przecież byłoby prościej
żyć bez miłości ot tak
kupować dla siebie kwiaty
dla siebie włóczkowy szalik
nie pytać czy mogę w łóżku
choć jednego zapalić
nie myśleć o drugim kubku
nie słuchać kroków za drzwiami
nie marzyć o liczbie mnogiej
my nas nami my nas nami my nas.....

zobaczyć się może za jakiś czas
odejdziesz z kimś za cudze drzwi
ze mną się rozpisznie ślubny stan
zagryziesz wargi twardość białej

zostaniesz po jakimś czasie tak
jak i wola była jego twarz
zostaniesz po jakimś czasie dwa
i koniec - wszystko to co masz

Chodź na wódkę, Izoldo

zdarzyć się może że i ty
zostaniesz sama w czarną noc
przebiegną dwa skulone psy
cóż zimno w domu został koc

ostatni tramwaj jęknie w głos
ławka z litości ramię da
to film czy życie spytasz wprost
złe zakończenie jakiejś ma

chodź na wódkę Izoldo
zakręć w łazience gaz
Tristan był bez kompasu
pewnie pomylił las
już nie czekaj na drodze
nie pielęgnuj swych dłoni
każdy chłopak prawdziwy
trochę jest wymyślony

zdarzyć się może że ktoś twój
odejdzie z kimś za cudze drzwi
w mig się rozplynie ślubny strój
zagryziesz wargi tłumiąc lzy

zostanie po kimś twoim tak
jak twoja była jego twarz
zostaną po kimś kapcie dwa
i koniec - wszystko to co masz

Ucieczki moje

chodź na wódkę Izoldo
zakręć w łazience gaz
Tristan był bez kompasu
pewnie pomylił las
już nie czekaj na drodze
nie pielęgnuj swych dłoni
każdy chłopak prawdziwy
przez nas jest wymyślony

ucieczki moje wspaniałe
tramwajem na koniec świata
ucieczki moje zuchwałe
na słonce w sam środek lata
do kina w obecnej dzielnicy
z pagnieniem na spłętej skórze
do tego pana z ekranu
że już nie mogę tak dłużej

ucieczki moje gwałtowne
na drugą stronę ulicy
ucieczki moje drobniutkie
kto by je wazyłby bliżej

takśówką kolo północy
gdzieś w pół kwiściska w pół placu
pod kółkami jak w studnie z krzykiem
że już nie umiem inaczej

Jakie oczy macie panowie

przychodzą bardzo nagle
w kieszeni kwiaty mają
czasem coś zreperują
czasem karty rozdają

możesz zagrać w dwa serca
możesz w damę i króla
czarodzieje słów łatwych
przeźroczystych jak kula

mówią dużo o sobie
milczą dużo o żonie
na kartce życiorysu
nie chcą napisać koniec

Jakie oczy macie panowie
jakie oczy i myśli jakie
czy głęboko śpiewa w was słowik
gdy wkładacie świąteczny żakiet
czy włos wam nie staje ze strachu
że coś zniknie uleci zgaśnie
że już tylko wróble na dachu
a w szafce z ziółkami wciąż ciasniej
bierzcie łapcie rwijcie garściami
wszystko co zakwita przed wami
bo minie wiek męski wiek złoty
nie będzie miłości tęsknoty....

znikają bardzo nagle
jasnych schodów się boją
szybko krawat związują
szybko szczoteczką biorą

możesz odpiąć już maskę
małpki żabci słonika
kaznodzieje prawd tajnych
blasku co rano znika

teraz siedzą cichutko
w myślach siedzą jak w kinie
obraczkują wspomnienia
obraz skacze i ginie

jakie oczy macie panowie
jakie oczy i serca jakie
czy znacie logiczną odpowiedź
gdy przychodzi miłość na bakier
czy przyszło wam raz do głowy
że strusiowi braknie już piasku
że czas rebus układać nowy
a życie nie chodzi na pasku

bierzcie łapcie rwijcie garściami
wszystko co zakwita przed wami
bo minie wiek męski wiek złoty
nie będzie miłości tęsknoty...

Ile razy

trochę żyłam coś tam chciałam
 coś robiłam raz cierpiałam
 na zawiasach zardzewiałych pędził świat
 czasem piłam gdzieś tam tyłam
 też się śmiałam gdzieś szalałam
 tyle myśli tyle westchnień tyle lat

ile razy od początku

ile razy

w nowym lustrze w nowej szmince

w nowej twarzy

ile razy do stu diabłów

ile razy

iść przez życie po suficie się odważyć

balansować na krawędzi

jak po ogień gdzieś tam pędzić

zachowywać się przy święcie

w odpowiednim wyjść momencie

ile razy

trochę byłam coś tam miałam

coś przeżyłam raz siwiałam

na kopertach poszarzałych brak już słów

czasem spałam gdzieś tam siałam

też się bałam gdzieś płakałam

tyle żalu tyle wzruszeń tyle snów

ile razy od początku

ile razy

w nowym mieście w nowych butach

w nowym barze

ile razy do cholery

ile razy

czuć że jesień wiosnę niesie

cud się zdarzy

zastępować zastąpionych

zmieniać złote na zielone

zabezpieczać się na raty

świeżym ranom naszyć laty

ile razy

Wyrośnięte dziewczyny

pod gwiazdą pomyślności
po ziemi szczodrej w owoce
chodzą sobie cichutko
same nie wiedząc po co

chodzą sobie oddzielnie
po ryż mleko i kwiaty
głową podnosząc dzielnie
choć serca są jak z waty

wyrośnięte dziewczyny
z puklem siwych włosów
wyrośnięte dziewczyny
produkt naszych czasów
one robią na drutach
długie szale z tęsknoty
i zajmują się Freudem
choć nie mówią nic o tym
żyją trochę naprawdę
trochę jakby na niby
gdyby tak zimny cofnąć
żyć by umiały - gdyby...

przy płycie zachrypniętej
przy świecach nie do pary
układają marzenia
ze wspomnień bardzo starych

ile razy od początku
ile razy

układają cierpliwie
dom kolację i dzieci
później zapominają
same wynoszą śmieci

wyrośnięte dziewczyny
ze zmarszczkami pod okiem
wyrośnięte dziewczyny
mądrzejsze z każdym rokiem
one wierzą w horoskop
w lata tłuste i chude
biorą krople poezji
na kaca zęb i nudę
żyją trochę naprawdę
trochę jakby na niby
gdyby tak zimny cofnąć
żyć by umiały - gdyby...

Obejmij brzozę mocno

wciąż prędzej prędzej prędzej
 tupie czas
 benzyną śmierdzi oddech
 brudnych miast
 wieczorem na ulicach
 przemoc strach
 za oknem zamiast kwiatów
 szary piach

obejmij brzozę mocno
 posłuchaj to szumi wiatr
 zatrzymaj na polanie
 zmęczony biegiem świat

wciąż więcej więcej więcej
 dzień za dniem
 coraz mniej myślę czuję
 i mniej wiem
 na skwerku pośród śmieci
 umarł krzew
 znów wojny w telewizji
 płynie krew

obejmij brzozę mocno
 posłuchaj to szumi wiatr
 zatrzymaj na polanie
 pędzący w przepaść świat

***

Z TAMTYCH LAT

więc patrzajcie, patrzajcie, patrzajcie
 to budzik, to budzik, to budzik
 po głowie, po głowie, po głowie
 to budzik, to budzik, to budzik

więc patrzajcie, patrzajcie, patrzajcie
 to budzik, to budzik, to budzik
 po głowie, po głowie, po głowie
 to budzik, to budzik, to budzik

więc patrzajcie, patrzajcie, patrzajcie
 to budzik, to budzik, to budzik
 po głowie, po głowie, po głowie
 to budzik, to budzik, to budzik

więc patrzajcie, patrzajcie, patrzajcie
 to budzik, to budzik, to budzik
 po głowie, po głowie, po głowie
 to budzik, to budzik, to budzik

***

więc czwarta, piąta, jęczy, dzwoni
to budzik czy kopyta koni
po głowie, w której kwiaty sadił sen
papieros kaszle pierwszym dymem
spiker poucza zgrabnym rymem
za oknem czarna zima - noc? dzień?

więc biegniesz, biegniesz jak szalony
popychasz cudze dzieci, żony
autobus ludźmi dyszy ciężko w mrok
już jesteś, pańską klamkę chwytasz
pana ukłonem niskim witasz
za późno o minutę - spuszczasz wzrok

więc robić, robić, byle więcej
akord, plan, stopa, byle prędzej
na czole zmarszczka rośnie w gałąź trosk
w stolówce kotlet dziś z kapusty
na nim karaluch przysiadł tłusty
smacznego - mówi ktoś - czy to twój głos?

więc powrót znowu powrót taty
chleb, żłobek, pralnia, nogi z waty
przed nogą wreszcie wynajęty próg
cudze firanki w oknach wiszą
ściany twój każdy oddech słyszą
w łazience zmywasz z siebie lepki brud

więc patrzysz, tępo patrzysz w ekran
chór słodkich girls radośnie ćwierka
przez twarz przejechał brudną siwy czas
może już jutro coś się zdarzy
może już nie będziemy szarzy
cud może przecież nam się zdarzyć raz

więc czwarta, piąta, jęczy, dzwoni
to budzik czy kopyta koni
po głowie, w której kwiaty sadił sen

.....

Stoję gdzieś w kącie jak parasol

stoję gdzieś w kącie jak parasol
tu w barze miejskim "Dobry smak"
tłum głodnych kłębi się pod kasą
a mnie na knedle forsy brak

brzuch jakiś z tyłu mnie popycha
ktoś żuje kaszę vis a vis
smażoną rybę w nozdrza wdycham
z głową w talerzu pijak śpi

stoisz w ogonku gdzieś na końcu
jak piąty w brydżu albo widz
przez brudną szybę parzy słońce
oczy masz szare w oczach - nic

umówmy się że jest klawo
umówmy się że jest good
ty mi dasz patent na zabawę
i przeżyjemy chwilę cud

siedzę na krześle jak księżniczka
i ścieram z łyżki lepki kurz
szum klótni głuży już muzyczka
gdyby tak jeszcze zdobyć nóż

facet na prawo stół przewraca
ktoś woła Boga, ktoś MO
kolację swoją szybko skrącam
kobieta cicho zbiera szkło

Nie obalajcie rodacy jak gęsi

stoisz w ogonku gdzieś na końcu
jak piąty w brydżu albo widz
przez brudną szybę parzy słońce
oczy masz szare, w oczach - nic

umówmy się że jest klawo
umówmy się że jest good
ty mi dasz patent na zabawę
i przeżyjemy chwilę cud

Nie odlatujcie rodacy jak gęsi

za oknem dziś nic nie wschodzi
 chowam się w skorupę własną
 głowa smętne myśli rodzi
 może wypić może zasnąć

ze skarpety i z butelki
 poufale zerka bieda
 przed wyjazdem kumpel szeptał
 wierz mi, stary, tu się nie da

kumpel stryjek i dziewczyna
 puste miejsca wciąż dodają
 coraz luźniej dookoła
 coraz smutniej - ja zostaję

nie odlatujcie rodacy jak gęsi
 na chmurną jesień i na twardą zimę
 choć szczypie język i choć bolą pięści
 może się uda to jakoś przetrzymać
 może się uda nie zawracać z drogi
 mieć własne szkiełko własne oko ucho
 otwartą pierś kark dumny mocne nogi
 żeby podeprzeć tę Polską Rzecz kruchą

już dawno rozdano role
 muszę wybrać jakąś postać
 chórek dzielnie klaszcze w dłonie
 może małpy może osła

Kochankowie z koleżki

w telewizji i w kolejkach
 wciąż ponury polski trans
 przed odlotem sąsiad radził
 słuchaj bracie tu bez szans

sąsiad ciotka szef i żona
 na pamiątkę zdjęcie dają
 macham ręką przy rozstaniu
 macham ręką - ja zostaję

nie odlatujcie rodacy jak gęsi
 na chmurną jesień i na twardą zimę
 choć szczypie język i choć bolą pięści
 może się uda to jakoś przetrzymać
 może się uda nie zawracać z drogi
 mieć własne szkiełko własne oko ucho
 otwartą pierś kark dumny mocne nogi
 żeby podeprzeć tę Polską Rzecz kruchą

Kochankowie z kolejki

po nocnych szeptach bez wiary
i po rozmowach do świtu
kto winien nagród, kto kary
gdzie konkret, a gdzie kształt mitu

po kruchych skrzydłach nadziei
które przypięło tak wielu
zblądziło w środku historii
więc idą szukając celu

idą bez klucza na drogę
pod nogą gazeta chrząści
ściskają kartki na życie
w zamkniętej jak kamień pięści

kochankowie z kolejki po masło
kochankowie z kolejki po piwo
czemu dziś właśnie do nich
czemu to do nich właśnie
świat uśmiecha się krzywo
miłość zaleczy kopniak i guzy
sny zmęczone jak film się przesuną
tylko jeszcze kupią chleb
jeszcze muszą kupić chleb
i z tym chlebem przy piersi pofruną

po latach kiwania głową
i po modlitwach o cuda
by ciałem stało się słowo
może tym razem się uda

13 grudnia 1981

po złudnych podróżach w świecie
za forszą, za forszą nieraz
wrócili jak zgrzyt sumienia
by żyć właśnie tu i teraz

wrócili z sercem w kieszeni
nie ma już strachu na skórze
gryzmołą patrząc spode łba
wyraz „ojczyzna” na murze

kochankowie z kolejki po masło
kochankowie z kolejki po piwo
czemu dziś właśnie do nich
czemu to do nich właśnie
świat uśmiecha się krzywo
miłość zaleczy kopniak i guzy
sny zmęczone jak film się przesuną
tylko jeszcze kupią chleb
jeszcze muszą kupić chleb
i z tym chlebem przy piersi pofruną

13 grudnia 1981

biegli za próg biegli za mur
 biegli z nadzieją we włosach
 za nimi został pętli sznur
 za nimi drwina w donosach

nie chcieli chleba kornie jeść
 pracować na hasła szumne
 prosto do nieba wzniesli pieśń
 że słowo „człowiek” brzmi dumnie

wciąż słyhać zewsząd tupot nóg
 znak orła za symbol biorą
 może przytuli dobry Bóg
 ziemię zmęczoną i chorą

biegi z za krat biegli jak wiatr
 wtem dziwnie zastygli w biegu
 a na ziemi tego roku
 było tyle krwi na śniegu

Hej Fryderyku słyszysz jak grają
 polonez twój i mazurki
 z bronią u boku dziś święto mają
 władzy synowie i córki
 Hej Fryderyku płaczą się nuty
 fałsz wdarł się w bastion polskości
 nocą stukają podkute buty
 uczą Polaków jedności
 Hej słuchaj pilnie grają dziś scherzo

dyrygent Przemoc na czele
 pałkę podnosi i bije w serce
 lekcji nie trzeba zbyt wiele
 Ty Fryderyku siedź dalej w cieniu
 niech wierzba cię ukolysze
 my tylko czasem będziemy marzyć
 że kiedyś przerwiemy ciszę

Jestem manekinem

czołgam się pod ścianą
boję się
idą znów parami
śledzą mnie
twarze mają płaskie
w twarzach nic
zebrzę o ich łaskę
choć mi wstyd

jestem manekinem
tak tak tak
tylko manekinem
kłaniam się od lat
tak tak tak

trzymam się sufitu
krzyczę w głos
biegną wielkim stadem
zadać cios
pięści mają mocne
w pięściach bat
błagam ich o kaprys
schylam kark

jestem manekinem
tak tak tak
tylko manekinem
kłaniam się od lat
tak tak tak

Tam nie pomogą ci

są ulice które straszą
wylewają nocą kurz
oczodoły domów czarne
co krok błyska ostry nóż
w obłędzie co w nich tkwi
tam nie pomogą ci
tam nie pomogą ci
tam nie pomogą ci

są piwiarnie gdzie faceci
wypluwają z siebie strach
twarze mają nawiedzone
prorocy przedziwnych spraw
w bełkocie co aż mdli
tam nie pomogą ci
tam nie pomogą ci
tam nie pomogą ci

są salony gdzie panowie
zamieniają prawdę w żart
garnitury prosto z pralni
życie dla nich domek z kart
lepki cukier w słowach brzmi
tam nie pomogą ci
tam nie pomogą ci
tam nie pomogą ci

Dziś już nie można być poetą

przez dziurki w serze czytam prasę
chichoczą rzędy liter czarne
zabił za uśmiech, okradł kasę
za przeszłość będą punkty karne
w mleku jest woda, w wodzie brudy
ten krzyczy brawo, tamten veto
o szyby tłucze motyl rudy
dziś już nie można być poetą

błądzić w obłokach jak poeta
mieć zdarte buty, stary sweter
rankiem uśmiechnąć się do wróbla
pomysły składać na dnie kubła
w kłótniach sejmowych szukać rymu
ducha narodu wysnuć z dymu
perel nie rzuca się przed wieprze
nie da się snem żyć i powietrzem

przez ucho w ścianie słyszę wrzaski
zgrzytają słowa klucze ostre
życie mam jedno, chcę bez maski
nie można czekać wciąż na wiosnę
w wódce jest smutek, w smutku pętla
ten ściska pieniądź, tamten żeton
przed kromką chleba starzec kłęka
dziś już nie można być poetą

błądzić w obłokach jak poeta
mieć zdarte buty, stary sweter
rankiem uśmiechając się do wróbla
pomysły składać na dnie kubła
w kłótniach sejmowych szukać rymu
ducha narodu wysnuć z dymu
perel nie rzuca się przed wieprze
nie da się snem żyć i powietrzem

Spis treści

WIERSZE

***(przez te lata)	6
***(zgubiłam się)	7
***(przeglądałam się w tobie)	8
***(to nic)	10
***(kto kogo)	11
***(lustro)	13
***(pamiętam)	15
Fotografia	16
***(odchodzimy)	17
***(kiedyś)	18

PIOSENKI

A ja bym chciała	20
Niby się jeszcze uśmiechamy	21
Przecież to nie pierwszy raz	22
Byłoby łatwiej	24
Chodź na wódkę, Izoldo	26
Ucieczki moje	28
Jakie oczy macie panowie	30
Ile razy	32
Wyrośnięte dziewczyny	34
Obejmij brzozę mocno	36

Z TAMTYCH LAT

***(więc czwarta, piąta, jęczy, dzwoni)	38
Stoję gdzieś w kącie jak parasol	40
Nie odlatujcie rodacy jak gęsi	42
Kochankowie z kolejki	44
13 grudnia 1981	46
Jestem manekinem	48
Tam nie pomogą ci	49
Dzisiaj już nie można być poetą	50

© Copyright by Małgorzata Kondej, 1998

Redaktor: Jan Leończuk

WIERZĘ

6 ..... (przez te lata) ...

7 ..... (zgubiłam się) ...

8 ..... (przeżyłam się w tabie) ...

10 ..... (to nie) ...

11 ..... (kto kogo) ...

13 ..... (lustro) ...

12 ..... (pamiętam) ...

16 ..... Fotografis ...

17 ..... (odchodzą) ...

18 ..... (kiedyś) ...

Wydano dzięki pomocy finansowej
 Urzędu Miejskiego w Białymstoku
 oraz Wydziału Spraw Obywatelskich
 Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku

PROSENIK

20 ..... A ja bym chciała ...

21 ..... Niby się jeszcze uśmiechamy ...

22 ..... Przecież to nie pierwszy raz ...

24 ..... Byłoby łatwiej ...

26 ..... Chodź na wódkę, Izolda ...

28 ..... Ucieczki moje ...

30 ..... Jakże oczy macie panowie ...

32 ..... Ile razy ...

34 ..... Wyrosnięte dziewczyny ...

ISBN 83-903234-6-X ..... Opójnij przoxe mocno

Z TAMTYCH LAT

38 ..... (wiece czwarta, piąta, szósta, dzwoni) ...

40 ..... Stoję gdzieś w kącie jak barzoł ...

42 ..... Nie odlatujcie rodacy jak gęsi ...

46 ..... Kochankowie z koleżki ...

48 ..... 13 grudnia 1981 ...

49 ..... 15-879 Białystok, ul. Św. Rocha 10, lok. 105 ...

50 ..... Tam nie dom ...

50 ..... Dział już nie można być poetą ...

Skład i lamanie: Mariusz Śliwowski,
 Wydawnictwo "PRYMAT",
 15-879 Białystok, ul. Św. Rocha 10, lok. 105
 tel. 744-59-60, kom. 0602-766-304

Małgorzata Szyszko-Kondej

jest absolwentką Filologii Polskiej i Pomagisterskiego Studium Dziennikarstwa na Uniwersytecie Warszawskim.

Jest dziennikarką, autorką utworów dla dorosłych i dla dzieci.

Debiutowała w roku 1978 w "Poezji". Pisała wiersze, opowiadania satyryczne ("Szpilki" i zbiór "Numer"), słuchowiska radiowe ("Zmowa", "Filiżanka"), piosenki literackie i satyryczne (kabaret "Hybrydy"). W roku 1981 w Konkursie na Piosenkę Literacką pod przewodnictwem Agnieszki Osieckiej, ogłoszonym przez Program III Polskiego Radia zajęła pierwsze miejsce. Wykonawcami jej piosenek byli m.in. Elżbieta Kijowska, Lidia Stanisławska, Jerzy Kryszak.

Przede wszystkim jednak pisze i publikuje dla dzieci: wiersze ("O czym skrzypi szuflada?", KAW 1984), opowiadania ("Czy pan widział rudego chłopca?", Wydawnictwo Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek 1988), musicale ("Bal na strychu" premiera Teatr Mały w Warszawie 1991, "Remont w szkole", "Podwórkowy musical"). Stale współpracowała ze "Świerszczykiem", "Ja, Ty, My", "Kwakiem". W roku przyszłym jej utwory znajdą się w podręcznikach szkolnych - "ABC sześciolatka" i "Mój pierwszy elementarz".

"Najważniejsze, że jesteś" to zbiór wierszy i piosenek, które powstały w latach 1978-95. Mówią o tym, co jest w każdym z nas - głęboko i zaledwie na skórze. O tym co boli i co uskrzydla - o miłości, śmierci, samotności i ciągłym, cudownym zadziwieniu światem.

